

• V nedeľu, 2.6., sme spoločne prežívali slávnosť konfirmácie siedmich našich konfirmandov. Štyria chlapci a tri dievčatá spoločne vyznávali svoju vieru, a tak dosvedčili to, čo pri ich krste vyznali ich rodičia a krstní rodičia. Nádejame sa, že i tieto deti budú tvoriť budúcnosť nášho Cirkevného zboru a že to nebol ich posledný deň, ktorý prežili s cirkvou. Na margo tejto slávnosti chcem len podotknúť, že som dostal od viacerých z Vás otázku, prečo bolo červené rúcho, keď doteraz bývalo rúcho biele. Dôvod je veľmi jednoduchý - podstatou konfirmácie je vyznanie viery. To je úplný základ a v súčasnej evanjelickej teológii i jediný predpoklad pre prijatie sviatostí. A vyznanie viery nie je iba „slovo“, ktoré si s prepáčením odrapocem, aby bol „spokojný farár a babka“, ale je to reálna a veľmi vážna výpoveď môjho osobného postoja a vzťahu s Pánom Bohom. Je to vlastne nadviazanie na vieru apoštolov, ktorí za túto vieru umierali mučeníckou smrťou, i na vieru vyznavačov, kde už v samotnom pomenovaní počujeme slovo vyznanie. Je to i nadviazanie na vieru predkov, ktorí v najrôznejších prenasledovaniach neopustili svoje vyznanie viery a trpeli, ba i život položili. Toto vyznanie viery však nemôžeme povedať iba tak, sami zo seba, ale ako nás učí Dr. Martin Luther vo výklade 3. článku viery všeobecnej kresťanskej: „je to Duch Svätý, ktorý nás evanjeliom povolal, svojimi darmi osvietil, v pravej viere posvätil a zachoval“. On, Duch Svätý v nás, spôsobuje, že my odpovedáme na ponúknutú Božiu milosť, s ktorou sa k nám Nebeský Otec v Synovi skláňa a berie si za svojich. A ako pri apoštoloch a vyznavačoch používame v západnej tradícii červenú liturgickú farbu (farba krvi - ako vyznania viery), rovnako tak ju používame pri všetkom, čo súvisí s pôsobením Ducha Svätého, ktorého symbolom je i oheň. Preto je teologicky správne, aby i vyznanie viery našich detí bolo sprevádzané červenou farbou krvi a ohňa, pretože v nasledovaní nášho Pána Ježiša Krista ich v konečnom dôsledku môže postretnúť i aspekt utrpenia pre vieru. S týmto musíme byť i my, i oni, vysporiadaní. A práve preto treba pri konfirmácii používať červenú farbu a nie bielu.

• V prvom júnovom týždni sme sa pustili do maľovky plota okolo matkocirkevného kostola v Hlohovci. Tá bola dokončená postupne v priebehu mesiaca júl. Touto cestou ďakujem všetkým, ktorí pod vedením br. Srnca najprv vyčistili a potom postupne natreli plot vo farbách, kompatibilných s farbami kostola.

• V sobotu, 8.6., sme sa s niekoľkými mládežníkmi vybrali na výlet k stredovekému kostolíku v Haluziciach a odtiaľ na veľkomoravské hradisko v Ducovom. Prežili sme celkom požehnaný čas pri Božom Slove i pri hrách. Do budúca pozývam i ďalších mladých, je tu priestor i pre Vás...

• V nedeľu a v pondelok, 9. - 10.6., sme zasvätili Svätodušné sviatky a spoločne sme podľa vzoru očakávajúcich a modliacich sa apoštolov prosili, aby Duch Svätý pôsobil i v našich životoch a pretváral si naše nepretvorené životy podľa Božej vôle na Božiu slávu a nám na radosť a úžitok. Príď, Duchu Svätý, a zapáľ si v nás oheň svojej lásky!

• Nasledovné týždne až po koniec júna boli časom končiaceho sa školského roka a príprav na detský tábor v Jablňovciach.

• V priebehu júla bolo na kostol v Hlohovci namontované osvetlenie, ktoré nasvietilo prednú časť kostola. Je to súčasť, či skôr zakončenie jeho obnovy. Kostol tým pádom vidno aj v noci a to z troch strán. Naším práním je, aby ho bolo nielen vidieť, ale aby bol plný veriacich sŕdc žijúcich svoj vzťah k Pánu Bohu.

• V piatok, 5.7., sme sa zúčastnili Služieb Božích so spomienkou na vierozvestcov Konštantína - Cyrila a Metoda a Majstra Jána Husa na hrade Branč. Opäť sme šli niekoľkými autami a mali sme možnosť v krásnom prostredí Sobotišských kopaníc v príjemnom počasí zažiť i duchovnú oázu Božieho Slova a spievanej piesne.

V týždni, od 8.7. do 12.7., prebiehal náš prvý pobytový tábor pre deti, ktorý sa uskutočnil v misijnom centre DNS v Jablňovciach, v krásnom prostredí Štiavnických vrchov neďaleko Levíc. Tábor sa zúčastnilo 15 detí, ktoré spolu s vedúcimi a ses. kuchárkami úplne zaplnili túto bývalú faru a prežili tu radostný týždeň pri rozmyšľaní nad príbehom proroka Jonáša. V záverečnom hodnotení sme sa dozvedeli, že deti sa chcú vrátiť práve sem a opäť chcú prežiť takýto požehnaný čas. Máme nádej, že sa tieto očakávania naplnia... Ďakujeme všetkým, ktorí sa pričínili o tento tábor svojimi darmi, pomocou i priamou účasťou, a tak pripravili pre tieto deti nezabudnuteľný zážitok.

- V nasledovnom týždni, od 15.7. do 19.7., sa uskutočnil pobytový tábor Rodinného spoločenstva v misijnom centre CZ ECAV Myjava v Brestovci - U Svítkov. Zúčastnilo sa ho opäť niekoľko rodín i jednotlivcov. Okrem výletov, spoznávania blízkeho i vzdialeného okolia sme navštívili mohylu gen. Dr. M. R. Štefánika, mesto Skalica, Baťov vodný kanál a iné. Mali sme pravidelné stretnutia pri Božom Slove i svojím spôsobom obsiahlu typológiu „Eneagram“, podľa ktorej sme sa opäť čo - to o sebe dozvedeli. Rodiny mali možnosť si oddýchnuť od bežných problémov a rutiny života a zotrvať v spoločenstve bratov a sestier. Veríme, že sa takto budú stretávať i naďalej.
- Mesiac august sa niesol v znamení oddychu a v jeho závere v prípravách na náš 4. zborový deň, ktorý sa tentokrát vrátil do Sasinkova. Taktiež sa niesol v prípravách na výučbu Evanjelického náboženstva na školách, kde bolo treba dokončiť rozvrh hodín a dohodnúť, čo možno najlepšie podmienky pre výučbu, najmä, aby nebola príliš neskorých hodinách.
- Prvý týžden mesiaca september bol začiatkom nového školského roka, leto i jeho voľnosť sa definitívne skončili a nastúpila realita každodennej práce. Prv, než sme sa do nej naplno pustili, nás čakal náš už tradičný zborový deň, kde sme sa spoločne stretli v Sasinkove na celozborových Službách Božích, aby sme požehnali deti, mládež i vyučujúcich na začiatku nového školského roka a mali priestor na stretnutie aj ako rodina cirkevného zboru. Slávnostným kazateľom mal byť br. farár z Myjavy, Dr. Samuel J. Mišiak, no pre nepredvídateľné okolnosti prišiel až poobede na program, kde nám rád zodpovedal jemu vlastným spôsobom na naše otázky. V rámci Služieb Božích nám teda kázňou Slova Božieho poslúžila ses. farárka a spolu sme sa modlili za rôzne aktuálne veci v našich životoch i v živote cirkvi. Taktiež sme na Službách Božích privítali našich priateľov z centra Prameň na Súši, ktorí nám poslúžili hudobnými vstupmi i svedectvom o živote ich spoločenstva a svedectvom živej viery. V poobednom programe sme sa stretli v DK v Sasinkove, kde sme mali opäť výborný guláš a priateľské rozhovory. Ďakujeme za toto stretnutie. Je to vzácny čas našej duchovnej rodiny. A ďakujeme všetkým, ktorí sa oň akýmkoľvek spôsobom pričínili. Nech Vám to Pán Boh oplatí svojou milosťou a požehnaním!
- V priebehu mesiaca september sme za dotáciu z rozpočtu mesta Hlohovec, ktorú sme dostali cestou nášho o.z. ThDr, Jána Hanu, zakúpili stolný tenis i stolný futbal. I to je forma pomoci, ktorou naše o.z. pomáha Cirkevnému zboru a i to je dôvod, prečo má zmysel písať žiadosti o dotácie, či rôzne projekty.
- V nedeľu, 22.9., sme v rámci celozborových Služieb Božích v Hlohovci zadržali mimoriadny konvent, v ktorom hlavným bodom programu bola zmena času Služieb Božích. Napokon sa konventuáli uzniesli na zmene doterajšieho stavu na nový, ktorý kopíroval stav počas služby bývalých duchovných v zbore. Predsa však nie je možné vyhovieť všetkým, a po „skúšobnom“ čase bol čas Služieb Božích upravený na súčasný, ktorý je i v rozpise na prvej vnútornej strane obálky nášho časopisu.
- V nedeľu, 20.10., sa popoludní konal v AXA klube ďalší z večerov s hosťom, na ktorý sme pozvali Dr. Andreu Škripekovú, ktorá prišla spoločne so svojim manželom, Branislavom Škripekcom. Téma, o ktorej sme sa rozprávali, bola ťažká a vážna - Paliatívna starostlivosť - a žiaľ mimo štyroch dospelých nikto iný o ňu neprejavil záujem. Nádejame sa, že projekt večerov s hosťom bol dobrý, no pre jeho realiaciu treba i záujem, preto ak v ňom máme pokračovať, treba okrem ponuky aj dopyt.
- Vo štvrtok večer, 31.10., sme si na Službách Božích pripomenuli pamiatku Reformácie - 502 rokov od vystúpenia Dr. Martina Luthera vo Wittembergu - so zameraním sa nielen na dielo Reformácie, ale aj na náš súčasný stav, ktorý je dôležitým momentom sebareflexie pre pokračovanie diela šírenia Božieho Slova vo svete poznačenom hriechom a ľahostajnosťou, a pritom je to svet, ktorý tak veľmi hľadá...
- V piatok, 1.11., sme na večerných Službách Božích v Hlohovci spomínali na všetkých verných zosnulých, na našich milovaných, ktorých sme vypevadili na ceste do večnosti. Nech v našich spomienkach zostane navždy iba láska, ktorá ako jediná nikdy neprestane (porov. 1 K 13, 9).
- V nedeľu, 3.11., sme si na slávnostných Službách Božích pripomenuli pamiatku posvätenia filiálneho kostola v Pastuchove, ktorý práve v tomto čase oslavoval svoje 60. narodeniny. Slávnostným kazateľom bol br. konsenior BAS, Vladimír Kmošena, ktorý v úprimných slovách kázne pripomenul nielen vieru predkov, staviteľov kostola, ale i našu osobnú zodpovednosť za kostol i cirkev. Že cirkev, to nie je iba farár, ale každý jeden pokrstený veriaci

a všetci spoločne sme jedna rodina Božích detí, ktorá má svoje miesto práve i v tomto kostole. On je miestom nášho stretávania sa i centrom nášho života viery. Vďaka za slová povzbudení i za celú slávnosť!

- Vďaka Ti, Pane, za všetko! Ty veď každý náš krok, daj pokoj, rozvahu a trpezlivosť v maličkostiach, aby sa z nich mohli stať veľké veci. Ty buď Pánom našich životov! Všetko je milosť!

S láskou a žehnaním,

Vaši duchovní